

Bruxelles, 27.2.2017
COM(2017) 120 final

**RAPORT AL COMISIEI CĂTRE CURTEA DE CONTURI EUROPEANĂ,
CONSILIU ȘI PARLAMENTUL EUROPEAN**

**Răspunsurile statelor membre la Raportul anual al Curții de Conturi Europene pe anul
2015**

{SWD(2017) 101 final}

CUPRINS

1. INTRODUCERE	1
2. SINTEZA RĂSPUNSURILOR STATELOR MEMBRE	1
2.1. CAUZELE PROFUNDE ALE ERORILOR ȘI MĂSURILE DE REMEDIERE A ERORILOR	1
2.2. PERFORMANȚA BUGETULUI UE	5
2.3. ACȚIUNILE ÎNTREPRINSE ÎN URMA RECOMANDĂRILOR CURȚII ADRESATE STATELOR MEMBRE	8
3. CONCLUZII.....	9
ANEXA I: REZULTATE CONSOLIDATE PENTRU TOATE STATELE MEMBRE PENTRU POLITICA AGRICOLĂ COMUNĂ ȘI COEZIUNEA ECONOMICĂ, SOCIALĂ ȘI TERITORIALĂ.....	11

1. INTRODUCERE

La data de 13 octombrie 2016, dată la care Curtea de Conturi Europeană (Curtea) a publicat Raportul anual pe anul 2015, Comisia, în conformitate cu Regulamentul financiar¹, a informat imediat statele membre cu privire la detaliile raportului referitor la gestionarea fondurilor de care sunt responsabile acestea. Statele membre au fost invitate, de asemenea, să răspundă la un chestionar care se axează pe trei teme principale:

- (1) regularitatea operațiunilor în domeniile majore de cheltuieli ale UE în gestiune partajată, axându-se în mod special pe cauzele profunde ale erorilor;
- (2) performanța bugetului UE, subliniind, pe de o parte, legăturile dintre prioritățile UE în contextul Strategiei Europa 2020 pentru o creștere inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii și prioritățile naționale și, pe de altă parte, performanța la nivel de proiect în gestiune partajată;
- (3) situația acțiunilor întreprinse în urma recomandărilor Curții adresate statelor membre.

Acest raport oferă o sinteză a răspunsurilor statelor membre. Raportul este însoțit de un document de lucru al serviciilor Comisiei, care prezintă mai detaliat răspunsurile statelor membre.

2. SINTEZA RĂSPUNSURILOR STATELOR MEMBRE

2.1. CAUZELE PROFUNDE ALE ERORILOR ȘI MĂSURILE DE REMEDIERE A ERORILOR

Statelor membre li s-a oferit o listă de 19² exemple de cauze principale care stau la baza erorilor ce afectează legalitatea și regularitatea cheltuielilor UE și li s-a cerut să marcheze gradul de relevanță a acestora, utilizând categoriile „relevant în toate cazurile”, „relevant în majoritatea cazurilor”, „relevant în anumite cazuri” și „nu este relevant”. Exemplele s-au bazat pe constatările Curții și ale Comisiei, precum și pe rezervele formulate în rapoartele anuale de activitate ale direcțiilor generale relevante ale Comisiei pe o perioadă de doi ani.

Răspunsurile consolidate pentru politica agricolă comună (PAC) și politica de coeziune sunt sintetizate în **tabelul 1**, care prezintă principalele patru afirmații la care statele membre au marcat „relevant în toate cazurile” sau „nu este relevant”. O imagine de ansamblu a răspunsurilor consolidate ale statelor membre este oferită în **Graficul 1** și **Graficul 2** din **Anexa 1**.

¹ Articolul 162 alineatul (5) din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012.

² Documentul de lucru al serviciilor Comisiei, pagina 114.

Tabelul 1 – Principalele cauze profunde ale erorilor în domeniul PAC și al politicii de coeziune conform răspunsurilor statelor membre

Afirmații la care statele membre au marcat mai frecvent opțiunea „relevant în toate cazurile”	Afirmații la care statele membre au marcat mai frecvent opțiunea „nu este relevant”
• Afirmația 17 „Necesitatea de a avea mai multe inițiative pentru a se asigura o simplificare reală pentru beneficiari și implementarea programelor” (15 state membre – BE, BG, CY, DE, EE, EL, ES, FI, FR, HU, LU, PT, RO, SE, UK) • Afirmația 1 „Numărul și complexitatea normelor și fenomenul suprareglementării” (9 state membre – AT, CZ, DE, EL, ES, FI, FR, LU, SE) • Afirmația 11 „Necesitatea de a sensibiliza publicul larg, de a organiza cursuri de formare specifice, de a elabora și a furniza sprijin metodologic detaliat și orientări detaliate autorităților naționale și regionale și beneficiarilor finali” (8 state membre – BE, BG, CY, EE, EL, PL, RO, SK) și Afirmația 18 „Schimburi de cunoștințe și experiență, precum și difuzarea de bune practici la nivel național și/sau la nivelul UE privind îmbunătățirea unor puncte slabe/deficiențe/erori larg răspândite” (8 state membre – BE, CY, EL, LU, PT, RO, SK, UK) <u>cu aceeași pondere</u> • Afirmația 12 „Necesitatea de a dispune de un număr mai mare de resurse sau de resurse mai eficiente și de a consolida capacitatea administrativă” (6 state membre – ES, HR, IT, PT, RO, SK)	• Afirmația 2 „Transpunerea incorectă a legislației aplicabile a UE în legislația națională” (24 de state membre – BE, BG, CY, DE, DK, EE, EL, ES, FI, FR, HR, HU, IE, IT, LT, LU, MT, NL, PT, RO, SE, SI, SK, UK) • Afirmația 10 „Mecanismul de sancțiuni ineficient pentru nerespectarea normelor sau o rată scăzută a sancțiunilor impuse pentru nerespectare” (21 de state membre – AT, BG, CY, DE, DK, EE, EL, ES, FI, FR, IE, LT, LU, MT, NL, PT, RO, SE, SI, SK, UK) • Afirmația 7 „Calitatea insuficientă și actualizarea sistemului de identificare a parcelelor agricole (LPIS)” (17 state membre – BE, BG, DE, DK, ES, FI, FR, HU, IE, LT, LU, NL, PL, SE, SI, SK, UK) • Afirmația 16 „Introducerea insuficientă a unor schimbări de către cadre legale și/sau de reglementare și/sau procedurale noi care pot să aibă un impact semnificativ asupra cauzelor erorilor” (16 state membre – AT, BG, CY, DE, DK, EL, ES, FR, IE, LT, LU, NL, PT, RO, SE, SK).

A fost efectuată o analiză suplimentară pentru fiecare domeniu major de cheltuieli ale UE, care confirmă tendințele răspunsurilor consolidate, cu excepția următoarelor:

- Pentru PAC și politica de coeziune, statele membre au considerat că cele mai „relevante în toate cazurile” pentru cauzele care stau la baza erorilor sunt cunoștințele suficiente în ceea ce privește aplicarea normelor în materie de achiziții sau a normelor privind ajutoarele de stat și, numai pentru PAC, normele de eligibilitate complexe.
- Pentru politica de coeziune, statele membre au considerat că cea mai „irelevantă” pentru cauzele care stau la baza erorilor este o mai bună utilizare a informațiilor necesare pentru detectarea și corectarea erorilor.

Statele membre au furnizat exemple de măsuri pentru remedierea cauzelor profunde ale erorilor:

i) Simplificarea normelor

Mai multe state membre, de exemplu DE, EL, FR, HR, HU, PT, SE, UK, au considerat că normele complexe, creșterea volumului legislației și jurisprudenței, diferențele în materie de drept și de audit în interpretarea diferitelor dispoziții și norme legale, documentația de audit excesivă și sarcina administrativă, necesitatea de a consolida capacitatea administrativă, dificultățile în aplicarea derogărilor de la dispozițiile sau normele legale generale se numără printre principalele cauze de riscuri semnificative și de erori în cheltuielile UE.

Pentru a remedia situația, statele membre, de exemplu CZ, DE, DK, FI, FR, LT, LU, LV, MT, NL, PT, SI, SK, UK, au susținut că își continuă eforturile în vederea simplificării, precum simplificarea normelor de eligibilitate naționale la minimum necesar și lipsa suprareglementării regulamentelor UE, utilizarea de opțiuni simplificate în materie de costuri, granturi forfetare, utilizarea costurilor indirecte, a costurilor unitare sau a costurilor medii, introducerea unei rate standard pentru costurile indirecte sau opțiuni forfetare prevăzute în cadrul juridic și în actele delegate conexe.

Un exemplu a fost furnizat de DE³, care a răspuns că „pentru programul operațional FSE pentru perioada 2014-2020 la nivel federal, sistemul de decontare pentru cinci orientări privind ajutoarele a fost simplificat cu succes, astfel încât numai cheltuielile cu personalul și onorariile profesionale sunt decontate individual. Toate celelalte elemente de cost, precum costurile de administrație indirecte și costurile materialelor, se decontează acum prin aplicarea unei rate forfetare, pe lângă cheltuielile cu personalul și onorariile decontate individual. Nu sunt necesare documente justificative pentru cheltuielile decontate prin aplicarea unei rate forfetare”.

Este important de subliniat că, în ansamblu, statele membre au considerat că măsurile de simplificare reprezintă experiențe pozitive și bune practici.

Statele membre au dobândit experiență practică prin posibilitățile de simplificare. Cu toate acestea, este necesară continuarea simplificării, având în vedere în special reducerea sarcinii administrative și eficiența controalelor la un cost rezonabil.

ii) Îmbunătățirea în continuare a sistemelor și promovarea bunelor practici

Statele membre își continuă eforturile de îmbunătățire a sistemelor de gestionare a fondurilor structurale și de investiții europene (fondurile ESI), axându-se pe măsuri preventive și bune practici într-o gamă largă de domenii, de exemplu:

- elaborarea unui plan de implementare a achizițiilor, înființarea unei echipe specializate de achiziții pentru a furniza consultanță, precum și crearea de sisteme informatice pentru achizițiile publice;
- efectuarea de verificări de gestionare și audituri ale sistemelor (în special legate de achizițiile publice și normele de ajutor de stat) înainte de plata cheltuielilor UE și/sau înainte de plata finală, acolo unde este posibil;
- implementarea de planuri de acțiune, în special privind întreruperea termenelor de plată și suspendările, care abordează cauzele profunde ale erorilor, deficiențele din cadrul sistemelor de gestionare și de control și deficiențele identificate la nivelul cheltuielilor UE;
- organizarea de reuniuni cu beneficiarii, părțile interesate și autoritățile locale, care sunt principalii destinatari ai granturilor și ai fondurilor UE, pentru a discuta cu privire la eligibilitatea comună, achiziții, ajutoare de stat și alte aspecte și pentru a elabora studii de caz de bune practici.

Condițiile ex ante în domeniul achizițiilor publice și al ajutorului de stat au fost utile pentru instituirea de măsuri preventive și pentru îmbunătățirea sistemelor pentru perioada de programare 2014-2020.

Statele membre se angajează să asigure sisteme de gestionare și de control care funcționează eficient. Totuși, sunt necesare în continuare îmbunătățirea cunoștințelor și experienței, schimburi de experiență, precum și difuzarea de bune practici la nivel național și la nivelul UE.

³ Documentul de lucru al serviciilor Comisiei, pagina 250.

iii) Consolidarea capacității de prevenire și corecție

Mai multe state membre (de exemplu AT, BE, CY, LU, IE, PL, PT, SK) au subliniat importanța măsurilor proactive de prevenire, detectare și corecție în cadrul PAC și al politicii de coeziune, punând, în principal, accentul, de exemplu, pe formarea continuă, pe orientări cuprinzătoare și liste de control detaliate, precum și pe înlăturarea condițiilor care sunt greu de întrunit sau de verificat. Alte măsuri includ reuniuni între autoritățile competente la nivel național și regional și părțile interesate și promotorii de proiecte ale UE (în special pentru a examina gestionarea și funcționarea fondurilor ESI, normele de eligibilitate etc.), precum și un sistem de evaluare a riscurilor care facilitează verificările axate pe categorii de cheltuieli expuse riscurilor. În ceea ce privește măsurile de investiții, se menționează, de asemenea, noi sisteme informatice de verificări încrucișate ale plăților curente și ale plăților care au fost deja efectuate, alături de verificări încrucișate îmbunătățite ale datelor geografice declarate în cererea de ajutor și ale informațiilor colectate pe parcursul vizitelor la fața locului.

O serie de state membre, de exemplu CZ, LT, LV, NL, RO, SI au menționat, în contextul PAC, implementarea de planuri de acțiune privind erorile, care sunt trimise periodic Comisiei. FR a subliniat că planurile de acțiune din cadrul FEAGA și al FEADR au contribuit la gestionarea anumitor riscuri și cauze profunde ale erorilor.

Unele state membre au evidențiat îmbunătățirile aduse capacității lor de prevenire, care au fost adaptate pentru perioada de programare 2014-2020. De exemplu, PL⁴ a indicat că, în ceea ce privește coeziunea, „Comisia Europeană a implementat un mecanism care prevede prezentarea declarațiilor anuale de cheltuieli, însoțite de o declarație de gestiune și de o sinteză anuală a rapoartelor finale întocmite ca urmare a unor activități de audit și a unor inspecții, ceea ce a contribuit la intensificarea activităților de control înainte de publicarea cheltuielilor în declarațiile anuale”.

Învățămintele desprinse au condus la consolidarea capacităților de prevenire și corecție și la îmbunătățirea funcționalităților informatice care conferă o eficiență sporită controalelor.

iv) Analiza de risc

Unele state membre, de exemplu BG, DE, FR, MT, NL, au explicat că evaluarea riscurilor și analiza de risc reprezintă un proces continuu care ar trebui să țină cont de rezultatele diferitelor controale și audituri, pentru a identifica în mod special cauzele profunde ale erorilor.

PL⁵ a făcut trimitere la „evaluarea *ex ante* efectuată cu privire la posibilitatea de a verifica și de a controla măsurile specifice din cadrul programelor de dezvoltare rurală pentru perioada 2014-2020. Aceasta s-a referit la orientările Comisiei în domeniu intitulate «Posibilități de a verifica și de a controla măsurile: evaluarea riscurilor de erori». Evaluarea a ținut cont de practici, experiențe și rezultate ale controalelor din perioada de programare anterioară”.

Referitor la coeziune, CY⁶ a răspuns că „a fost elaborată o metodologie de eșantionare, ținând cont de evaluarea riscurilor identificate și implementând măsuri eficiente, preventive și proporționale pentru a combate fraudă”.

Privind FSE, ES⁷ a menționat că „a fost creat un sistem de analiză a riscurilor și de prevenire a fraudei, care constă într-un instrument de autoevaluare pentru identificarea și abordarea riscurilor din cadrul cheltuielilor UE pentru perioada 2014-2020”. HU⁸ a subliniat, de asemenea, că

⁴ Documentul de lucru al serviciilor Comisiei, pagina 355.

⁵ Documentul de lucru al serviciilor Comisiei, pagina 357.

⁶ Documentul de lucru al serviciilor Comisiei, pagina 189.

⁷ Documentul de lucru al serviciilor Comisiei, pagina 448.

⁸ Documentul de lucru al serviciilor Comisiei, pagina 279.

„autoritățile de gestionare efectuează anual evaluări ale riscurilor de fraudă, în conformitate cu orientările Comisiei în acest sens”.

Statele membre au considerat că nu este posibilă evitarea erorilor minore cu costuri rezonabile.

Tehnicile analizei de risc contribuie la îmbunătățirea controalelor specifice și a resurselor. Cu toate acestea, nu este posibilă evitarea erorilor minore la costuri rezonabile.

v) Relația dintre baza de plată și nivelurile de eroare estimate în cheltuielile UE

Răspunsurile statelor membre diferă considerabil în ceea ce privește existența unei relații între baza de plată (rambursarea costurilor și dreptul la plată) și nivelurile de eroare în principalele domenii de cheltuieli ale UE.

O serie de state membre au susținut argumentul potrivit căruia există o astfel de relație. De exemplu, IE⁹ a subliniat că „este evidentă corelația între baza de plată și nivelul de eroare. În cazurile în care baza de plată este mai statică, precum în domenii în care calculele se bazează pe drepturi la plată care nu fac obiectul unei variații considerabile în timp, nivelul de eroare tinde să fie scăzut. Cu toate acestea, în sisteme mai complexe precum cele care presupun transmiterea de informații cum ar fi facturi și chitanțe pentru a constitui baza de plată, riscul producerii de erori este mult mai ridicat. Din experiența privind FSE, cu cât baza și normele de plată sunt mai complexe, cu atât riscul de erori legate de aceste plăți este mai ridicat. Totuși, pentru FEDR, nivelul de eroare crește ori de câte ori se înregistrează o întârziere semnificativă între implementarea și certificarea proiectului”.

Alte state membre au formulat poziții diferite în ceea ce privește agricultura și politica de coeziune. De exemplu, LV¹⁰ a menționat că „nivelul de eroare depinde de natura unui proiect, nu de cheltuieli. Măsurile de sprijin sub formă de investiții presupun un risc de eroare mult mai ridicat decât măsurile de sprijin sub formă de plăți directe/plăți locale, întrucât implementarea măsurilor de sprijin sub formă de investiții este complexă, cuprinzătoare și îndelungată, se bazează pe efectuarea de verificări complexe și detaliate și necesită numeroase resurse umane”.

Statele membre au opinii relativ diferite privind relațiile posibile dintre baza de plată (rambursarea costurilor și dreptul la plată) și nivelurile de eroare.

2.2. PERFORMANȚA BUGETULUI UE

Statele membre au oferit exemple de legături între prioritățile UE în contextul Strategiei Europa (inclusiv Orizont 2020) și prioritățile naționale. De asemenea, au menționat măsuri adoptate în vederea urmăririi sinergiilor și complementarităților între fondurile ESI și programele naționale. În cele din urmă, o atenție deosebită a fost acordată corelațiilor între prioritățile politice ale UE și proiectele finanțate de UE, precum și sistemului și monitorizării conexe, orientate pe rezultate.

i) Corelarea priorităților politice ale UE cu prioritățile naționale

O serie de state membre, de exemplu CY, CZ, EL, FR, HU, IE, LU, MT, PT, PL, SI, SK, UK, au explicat că acordurile de parteneriat subliniază nevoile de dezvoltare ale fiecărei țări și prezintă o sinteză a principalelor rezultate scontate pentru fiecare obiectiv tematic selectat (transpunând obiectivele Strategiei Europa 2020), conform cerințelor legislației UE. De asemenea, acestea concentrează resursele asupra unui număr limitat de domenii, care contribuie la obiectivele

⁹ Documentul de lucru al serviciilor Comisiei, pagina 290.

¹⁰ Documentul de lucru al serviciilor Comisiei, pagina 304.

Strategiei Europa 2020. Domeniile de interes sunt selectate printr-un „meniu” de unsprezece obiective tematice, care transpun direct obiectivele Strategiei Europa 2020. Astfel, se asigură concentrarea finanțării asupra domeniilor principale de creștere, ceea ce sporește la maximum impactul investițiilor UE.

Un număr considerabil de state membre, printre care CZ, CY, DE, DK, EL, FR, HU, IE, LT, RO, SI, au furnizat răspunsuri mai detaliate cu privire la programele de cercetare și dezvoltare și la realizările în aceste domenii, precum și cu privire la legăturile dintre prioritățile UE și cele naționale, menționând coerența cu programul Orizont 2020.

De exemplu, IE¹¹ a subliniat că „prioritățile naționale în materie de cercetare și inovare sunt prevăzute în programul de prioritizare a cercetării, care cuprinde perioada de cinci ani 2013-2017. Această strategie a fost elaborată în perioada 2011-2012 și a fost influențată puternic de temele emergente și de structura programului Orizont 2020. Prin urmare, programele naționale și cele ale UE sunt aliniate puternic”.

Statele membre au furnizat, de asemenea, exemple de sinergii între programele UE și programele naționale. De exemplu, CY¹² a menționat că „o mai bună coordonare și cât mai multe sinergii posibile între toate fondurile sunt asigurate în special prin activitatea Comitetului director de planificare și monitorizare strategică. Sinergiile și complementaritățile între fondurile ESI și programele naționale sunt îndeplinite deoarece toate măsurile care beneficiază de finanțare, fie din fondurile ESI, fie din resurse naționale, fac parte din strategiile naționale sectoriale (de exemplu, strategia digitală, strategia de gestionare a deșeurilor, strategia de adaptare la schimbările climatice etc.)”.

Statele membre se angajează să sporească atenția asupra corelării priorităților politice ale UE, precum Europa 2020, Orizont 2020, cu prioritățile naționale.

ii) Corelarea proiectelor finanțate de EU cu prioritățile politice ale UE

O serie de state membre, de exemplu DE, PT, UK au constatat că este necesară o corelare între prioritățile UE și utilizarea fondurilor ESI în cadrul de reglementare pentru perioada de programare 2014-2020. Acordurile de parteneriat și programele operaționale respective conțin obiective specifice pentru fiecare fond ESI. Statele membre, de exemplu PT, menționează, de asemenea, contribuția unor domenii tematice precum cercetarea și dezvoltarea, ocuparea forței de muncă și incluziunea socială la prioritățile UE.

DE¹³ a subliniat în special că „punctul de pornire al strategiei pentru fiecare program operațional FEDR este sporirea contribuției *Bundesland*-ului la creșterea inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii în Europa și abordarea problemelor frecvente ale ajutoarelor acordate prin fondul ESI. Obiectivele tematice și prioritățile în materie de investiții stabilite de fiecare *Land* au fost deja corelate cu Strategia Europa 2020. Au fost introduși indicatori în materie de realizări la nivel de proiect. Întrucât fiecare axă prioritară și, astfel, fiecare măsură face parte dintr-un sistem de evaluare/performanță care asigură atingerea unor valori-țintă specifice precum indicatorii în materie de rezultate, există o corelație automată cu obiectivele Strategiei Europa 2020. Practic, acesta este motivul pentru care nu a fost/nu va fi instituit un sistem suplimentar de măsurare.”

¹¹ Documentul de lucru al serviciilor Comisiei, pagina 290.

¹² Documentul de lucru al serviciilor Comisiei, pagina 191.

¹³ Documentul de lucru al serviciilor Comisiei, pagina 253.

RO¹⁴ a răspuns că „programele operaționale finanțate din fondurile ESI în perioada 2014-2020 au fost elaborate în special ținând cont de obiectivele Strategiei Europa 2020, de recomandările specifice fiecărei țări și de strategiile sectoriale europene relevante.”

Prioritățile politice ale UE, precum Strategia Europa 2020, sunt corelate cu proiectele finanțate de UE în special prin cadrul de performanță consacrat în acordurile de parteneriat și programele operaționale.

iii) Sistem orientat pe rezultate al proiectelor finanțate de UE

O serie de state membre, de exemplu AT, DE IE, FR, LU, SI, SK, UK, au menționat că orientarea pe rezultate a programelor și proiectelor se stabilește în conformitate cu cerințele juridice pentru perioada 2014-2020. Acestea se referă la identificarea unei logici solide în materie de intervenție pentru fiecare program, obiectivele specifice de atins fiind exprimate în indicatori (financiari, în materie de realizări, în materie de rezultate), prin valori de bază, valori de referință și ținte. Totuși, asigurarea consecvenței în terminologia referitoare la performanță rămâne o provocare.

Statele membre au exprimat opinii diferite privind utilitatea stabilirii de obiective la toate nivelurile de implementare. De exemplu, CZ¹⁵ a menționat că „în contextul programării, pentru fiecare obiectiv specific, s-au prevăzut indicatori pentru a asigura caracterul măsurabil al realizărilor și rezultatelor conexe direct legate de obiectivele programului” și că „totuși, în general, preferăm să ne axăm în special pe legătura între indicatorii cuantificați și indicatorii în materie de rezultate, decât pe monitorizarea indicatorilor în materie de rezultate la nivel de proiect. Având în vedere natura indicatorilor în materie de rezultate, de multe ori aceasta este dificil de monitorizat și evaluat în detaliu”.

AT¹⁶ a răspuns că, în ceea ce privește agricultura, „există o corelație cu dispozițiile naționale și că o corelație la nivel de proiect ar presupune, totuși, mai multă birocrație”.

DE¹⁷ a explicat că „setul de indicatori măsoară dacă obiectivele au fost atinse utilizând indicatori în materie de realizări la nivel de proiect și indicatori în materie de rezultate la nivel de program”. Nu se stabilesc indicatori în materie de rezultate la nivel de proiect (în conformitate cu temeiul juridic relevant). Indicatorii în materie de rezultate arată orice modificări ale situației și măsoară în mod periodic proporția relativă. Acest lucru nu este posibil pentru proiecte individuale. Se presupune că este necesar un anumit număr de proiecte până când modificările devin evidente și este posibilă măsurarea acestora. De aceea, indicatorii clasici în materie de rezultate sunt evaluați numai la nivel de program”.

Perspectivile statelor membre se modifică în direcția unui accent pe rezultate, pe măsură ce acestea depun eforturi de a introduce cadre de performanță. Aceasta asigură că programele și proiectele UE au un impact în numeroase moduri diferite și la niveluri multiple. Totuși, asigurarea consecvenței în terminologia referitoare la performanță rămâne o provocare.

iv) Cadrul de monitorizare

¹⁴ Documentul de lucru al serviciilor Comisiei, pagina 402.

¹⁵ Documentul de lucru al serviciilor Comisiei, pagina 204.

¹⁶ Documentul de lucru al serviciilor Comisiei, pagina 124.

¹⁷ Documentul de lucru al serviciilor Comisiei, pagina 254.

În ansamblu, statele membre au plasat monitorizarea sistemelor orientate pe rezultate într-o perspectivă mai largă, referindu-se la evaluările *ex ante* în scopul pregătirii acordurilor de parteneriat, acordurilor operaționale și/sau altor evaluări, studii și evaluări ale impactului care sunt prevăzute pentru perioada 2014-2020. Răspunsurile acestora subliniază, de asemenea, diferite trimiteri la evaluări curente și periodice și monitorizarea permanentă a îndeplinirii obiectivelor generale și specifice, a indicatorilor (comuni) în materie de realizări și rezultate. Unele state membre (de exemplu, DE, FR, PL) au indicat, de asemenea, stabilirea de ținte și valori de referință pentru 2023.

Mai în detaliu, mai multe state membre au făcut trimitere la unele dispoziții de reglementare care ar consolida caracterul fiabil al datelor pentru monitorizarea îndeplinirii obiectivelor în materie de politică în perioada 2014-2020, cum ar fi utilizarea obligatorie de indicatori comuni cu valori de referință, etape și ținte, precum și standarde de măsurare uniforme în întreaga UE.

BE¹⁸ a răspuns că „sistemul de monitorizare al programului operațional «Wallonia-2020.EU» urmărește monitorizarea îndeplinirii obiectivelor și atingerea țăintelor aferente indicatorilor stabiliți. În plus, au fost definite etape pentru a monitoriza progresul realizărilor care vor conduce la îndeplinirea obiectivelor. În cele din urmă, planul de evaluare «Wallonia», aprobat de Comitetul de monitorizare la 11 decembrie 2015, prevede efectuarea de evaluări pentru a evalua îndeplinirea obiectivelor pentru fiecare axă în parte (cu o atenție deosebită asupra ocupării forței de muncă).”

FR¹⁹ a indicat că „pentru FEDR, monitorizarea realizărilor va avea loc la nivel de proiect, în timp ce monitorizarea rezultatelor se va realiza la nivel macro, în funcție de obiectivele specifice de atins. Reglementările nu prevăd monitorizarea indicatorilor de rezultat la nivel de proiect. Pentru FSE, monitorizarea realizărilor și a rezultatelor se va efectua la nivel de proiect”.

În cele din urmă, dintr-o perspectivă organizațională, se poate oferi un exemplu provenind din HU,²⁰ cu „grupul operativ de monitorizare și evaluare, care monitorizează indicatorii, indicii de politică și cerințele orizontale stabilite în sistemul de monitorizare și informare, precum și unitatea centrală de monitorizare, care verifică, lunar, *inter alia*, indicatorii de performanță, în cooperare cu autoritățile de gestionare”.

Statele membre reflectă cu privire la modalitatea de a monitoriza progresele înregistrate în vederea îndeplinirii obiectivelor și a obținerii de rezultate în ceea ce privește finanțarea UE pe termen scurt, mediu și lung.

2.3. ACȚIUNILE ÎNTEPRINSE ÎN URMA RECOMANDĂRIILOR CURȚII ADRESATE STATELOR MEMBRE

Statele membre au răspuns aproape unanim că au instituit sisteme pentru a întreprinde acțiuni în urma recomandărilor formulate de Curte în rapoartele sale anuale și speciale. Unele state membre au explicat că recomandările Curții și ale Comisiei sunt monitorizate de autoritățile competente în domeniul gestionării fondurilor UE, inclusiv de organisme de certificare și de audit. Cu toate acestea, acțiunile întreprinse în urma recomandărilor variază:

În ceea ce privește FEADR/FEGA, DK²¹ a indicat că „începând din 2012, Agenția daneză pentru agricultură și pescuit (*Danish Agrifish Agency*) a întreprins sistematic acțiuni în urma recomandărilor formulate în cadrul auditului. Conducerea este informată cu privire la evoluția

¹⁸ Documentul de lucru al serviciilor Comisiei, pag. 132-133.

¹⁹ Documentul de lucru al serviciilor Comisiei, pagina 245.

²⁰ Documentul de lucru al serviciilor Comisiei, pag. 283-284.

²¹ Documentul de lucru al serviciilor Comisiei, pagina 215.

acestora în fiecare trimestru și poate adopta măsuri corespunzătoare. Unitățile relevante primesc, de asemenea, rapoarte, rapoarte speciale etc. spre informare, chiar dacă acestea nu conțin recomandări specifice pentru Danemarca”.

DE, IE și LU au subliniat că recomandările Curții sunt urmate și în cadrul a diferite forumuri la nivelul UE organizate de Comisie sau cu ocazia reuniunilor bilaterale structurate cu Comisia. LU și SE au indicat că rapoartele Curții și concluziile conexe ale Consiliului sunt examinate în grupurile de lucru ale Consiliului.

PT²² a răspuns că „un sistem informatic este în curs de elaborare. Acesta va cuprinde toate informațiile privind verificările/auditurile referitoare la fonduri, precum și rezultatele verificărilor și ale auditurilor respective. Acest sistem va fi utilizat pentru a întreprinde acțiuni în urma recomandărilor și pentru a rectifica orice erori detectate”.

În ceea ce privește acțiunile transversale întreprinse în urma recomandărilor la nivel național, DE²³ a menționat că „organismele federale și regionale relevante discută periodic cu privire la sursele cele mai frecvente de erori și la posibilele acțiuni de remediere a acestora. Aceasta include, de asemenea, instituirea de grupuri de lucru tematice la nivel federal și regional cu privire la constatările CCE cu caracter sistemic și transregional (de exemplu, grupul expert al autorității de audit a fondurilor ESI privind achizițiile publice și ajutorul de stat)”.

În cele din urmă, AT²⁴ a menționat că „în principiu, nu se formulează recomandări specifice statelor membre în rapoartele anuale sau speciale ale CCE. Descrierea constatărilor tinde să aibă un caracter foarte general și, de multe ori, nu se adresează unui anumit stat membru sau unui program sau proiect specific. De aceea, întreprinderea de acțiuni în urma recomandărilor devine mai dificilă. În orice caz, pentru FEDR, în urma constatărilor individuale din cadrul auditului, se întreprind acțiuni corespunzătoare”.

Statele membre se angajează să întreprindă acțiuni în urma recomandărilor Curții, însă există variații considerabile privind sistemele și procesele instituite în acest sens.

3. CONCLUZII

Comisia se angajează să continue să colaboreze strâns cu statele membre în vederea reducerii erorilor, a îmbunătățirii gestiunii financiare și a asigurării unei valori adăugate a bugetului UE.

În răspunsurile lor, statele membre demonstrează că sunt conștiente de principalele cauze profunde ale erorilor și se angajează să continue eforturile în vederea asigurării unor sisteme eficiente de gestionare și de control. Statele membre abordează cauzele profunde ale erorilor utilizând diferite posibilități de simplificare și consolidându-și capacitatea de prevenire și corecție, în special pe baza învățămintelor desprinse, a tehnologiilor informatice îmbunătățite, a instrumentelor de extragere a datelor și a tehnicilor de gestionare a riscurilor. De asemenea, statele membre implementează planuri de acțiune, dacă este necesar, raportând periodic Comisiei cu privire la acestea. Condiții *ex ante*, în special în domeniul achizițiilor publice și al ajutorului de stat, au fost utilizate, de asemenea, pentru adoptarea de măsuri preventive și pentru îmbunătățirea sistemelor pentru perioada de programare 2014-2020.

Răspunsurile confirmă că statele membre aplică un ciclu multianual de control și audit și că măsurile de corecție pot fi implementate până la încheierea perioadei de programare. În acest sens, Polonia²⁵ a subliniat că „rata anuală de eroare calculată de Curtea de Conturi trebuie analizată în contextul caracterului multianual al intervențiilor UE (inclusiv corecțiile financiare

²² Documentul de lucru al serviciilor Comisiei, pagina 386.

²³ Documentul de lucru al serviciilor Comisiei, pagina 255.

²⁴ Documentul de lucru al serviciilor Comisiei, pagina 126.

²⁵ Documentul de lucru al serviciilor Comisiei, pagina 469.

nete și sumele recuperate)”. De asemenea, statele membre au susținut că nu este posibilă evitarea erorilor minore cu costuri rezonabile.

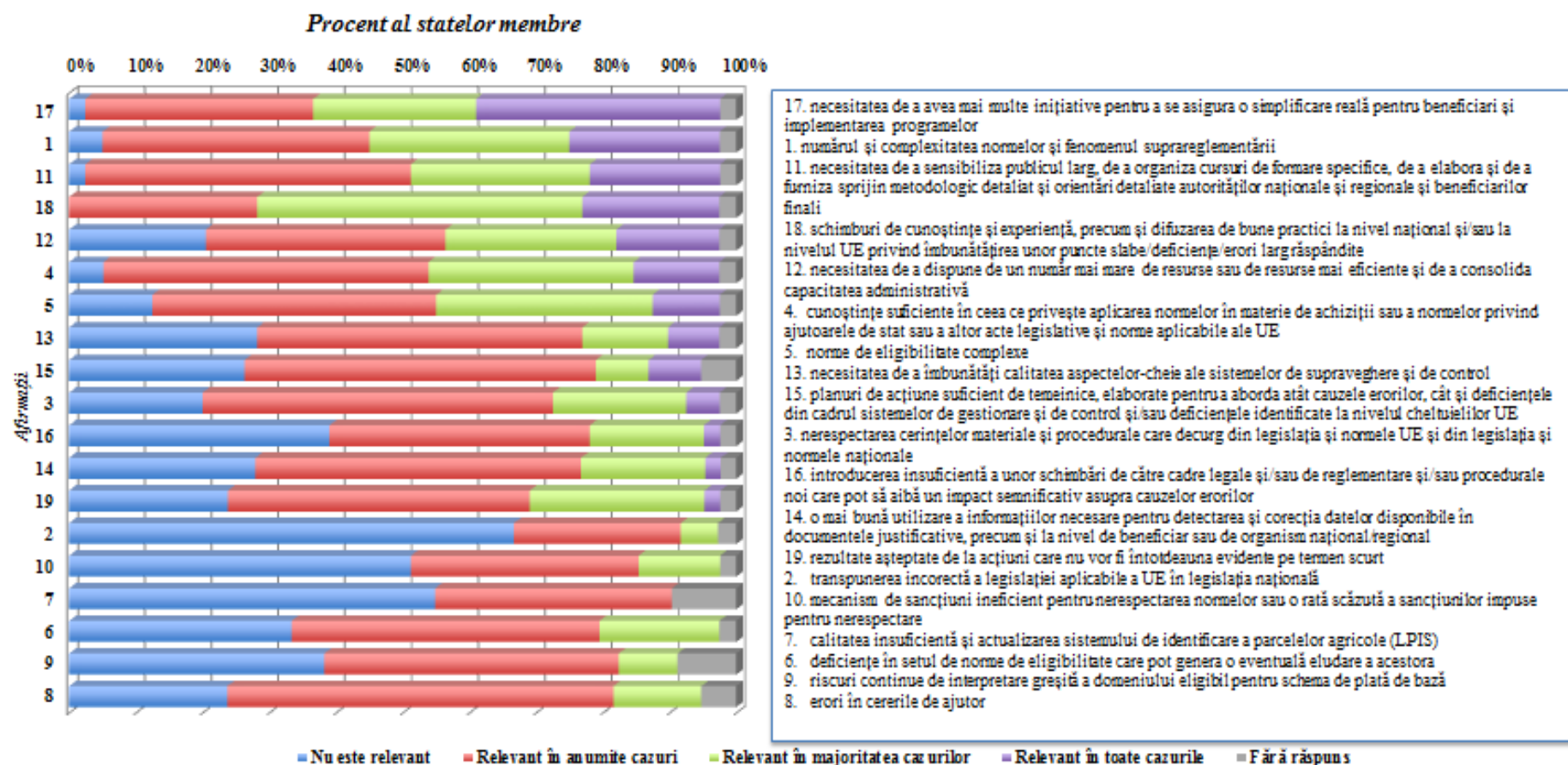
Statele membre se angajează să asigure corelarea priorităților politice ale UE privind o creștere inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii cu prioritățile naționale. Răspunsurile acestora arată că țin cont de prioritățile UE în identificarea orientărilor politice naționale, direcționarea evoluțiilor și implementarea de măsuri naționale, de exemplu în conformitate cu recomandările specifice fiecărei țări.

Răspunsurile oferite în acest an demonstrează că prioritățile politice ale UE sunt corelate cu proiectele finanțate de UE, în special prin cadrul de performanță consacrat în acordurile de parteneriat și programele operaționale convenite între Comisie și statele membre. Mentalitatea statelor membre evoluează în direcția unei focalizări asupra rezultatelor, pe măsura eforturilor depuse și a resurselor alocate pentru introducerea unui cadru de obiective cuprinzătoare, obiective specifice și obiective operaționale. Această abordare asigură faptul că programele și proiectele UE au un impact în numeroase moduri diferite și la niveluri multiple. Totuși, asigurarea consecvenței în terminologia referitoare la performanță rămâne o provocare. Prin urmare, este necesar să se continue focalizarea asupra performanței bugetului UE.

În cele din urmă, statele membre se angajează să întreprindă acțiuni în urma recomandărilor Curții, însă există disparități considerabile între sistemele și procesele de urmărire.

ANEXA I: REZULTATE CONSOLIDATE PENTRU TOATE STATELE MEMBRE PENTRU POLITICA AGRICOLĂ COMUNĂ ȘI COEZIUNEA ECONOMICĂ, SOCIALĂ ȘI TERITORIALĂ

Graficul 1 – Principalele cauze profunde în domeniile majore de cheltuieli ale UE clasificate în funcție de opțiunea „Relevant în toate cazurile”

Graficul 2 – Principalele cauze profunde în domeniile majore de cheltuieli ale UE clasificate în funcție de opțiunea „Nu este relevant”

